

Вміщення

Ми всі в житті вже дещо знаєм,
Та й розумієм також щось,
Та чи багато в тім вміщаєм?
Про те з нас мало знає, й хтось

Чи в тім всім неможливо дати,
Бо вміщення ж росте в собі,
Й про нього кожен має дбати
Лиш сам, один, й те все в юрбі

Для вміщення почути мало,
І прочитати, й зрозуміть,
Щоб вміщення в нас вже зростало,
То треба ті знання всі влити

Щоб в нас воно єством все стало,
І ми в нім також, в тих знаннях,
В собі й себе в них почували,
Як невід'ємне те все, й дах

Вмістивши, ми й самі вже станем
В тім в серці й богом, і людьми,
В нас бузувірств й розпутств не стане,
Як зможемо вмістити це ми.

Весь, що є в нас і нам належить,
Не гаяти ні в чім й дарма,
Робити все ж від нас й залежить,
В нас з вміщенням помре й п'ятьма.

З нас й взагалі про те не знає,
Що ж вміщенням те все в нас є,
Й хто, й як з нас сам вже щось вміщає,
Й всім іншим теж вмістить дає?

Придбати й взяти ж – неможливо,
Бо вміщення ж - то все ж не дар.
Як сів сам в трудах, то й жниво
Будеш збирать, як гонорар.

В своє єство все, в розум й в серце,
Так влити все, щоб в нас воно
Стало вже власним, й в серці дверці
Нам треба в тім відкрити, й вікно,

Був в тім для нас із того всього,
В Надземнім Світі і в земнім.
Лиш так вмістити ми зможемо й Бога,
Його в нас, і себе вже в Нім

Й для того, щоб й дійти до Бога,
Нам треба всюди й повсякчас
Вміщати все в житті, й від всього,
І Вчення Шамбали, й весь час

І ми тоді вже з ним, і в ньому,
Почнемо жити й в нім зростать,
Дасть те все й Агні Йога в всьому
Тим всім, хто зможе брати й вміщати.

М.К.Реріх Філософ. Тиша